

Puerto - Huis van Vrede is een dienst woonbegeleiding voor thuislozen. We richten ons tot wie ervoor kiest zelfstandig te wonen en vrijwillig hulp vraagt. De term 'thuislozen' dekt een grote lading, meestal gaat het om mensen waar veel factoren een hele problematiek vormen. De voornaamste doelstelling is hen de kans te geven om een thuis te vinden. Elke bewoner krijgt individuele begeleiding die vertrekt van maatzorg, een integrale aanpak waar de mens centraal staat.

Juli 2022

Begeleid wonen voor thuislozen

Puerto Huis van vrede

Beste vrienden van Puerto,

U leest verder in deze nieuwsbrief dat Huis van Vrede 'met pijn in het hart maar dankbaar' afscheid neemt van het CAW. Vanuit zijn twee leefgemeenschappen was Huis van Vrede – Puerto wat later begonnen met begeleid wonen voor thuislozen. Daardoor had het een beetje de trein gemist voor de periode van uitbreiding van Vlaamse middelen voor begeleiding van (ex-)daklozen. Maar de dak- en thuisloosheid minderde niet in Brussel, integendeel.

Daarom deed men ook aanvraag bij de Brusselse overheid om zo te kunnen uitgroeien tot één van de volwaardige diensten voor begeleid wonen in Brussel. Dit is ondertussen zodanig gelukt dat binnen Puerto de poot van Brusselse subsidies duidelijk de bovenhand heeft. Groot genoeg zodat Puerto op zichzelf kan bestaan. Mede door de soms andere visie en reglementering van Brussel tegenover Vlaanderen maakte dit het samengaan van de twee in Puerto tot een heel moeilijke zaak. Dus gaan we nu onze eigen weg, los van het CAW.

Dat Brussel en Vlaanderen soms een andere visie hebben, komt uiteraard door de reële verschillen tussen beide. Paradoxaal genoeg is Brussel qua productie van rijkdom de derde rijkste regio van Europa, na London City en Luxemburg. Bijna één vijfde van de rijkdom van het Belgisch BNP wordt immers in Brussel geproduceerd. Het grootste deel daarvan gaat echter voornamelijk naar Vlaams- en Waals-Brabant, waar de inwoners de rijkdom terug naar huis meenemen. Zo zit je met een 'rijk Brussel' maar arme Brusselaars en veel meer armen en armoede dan in Vlaanderen:

- leven met een inkomen onder het mediaan inkomen: Vlaanderen 9,5% t.o.v. Brussel 31%
- moeten leven met leefloon: Vlaanderen 1% t.o.v. Brussel 5,6% (er zijn meer leefloners in Brussel dan in heel Vlaanderen)
- 2/3 van de tussenkomsten dringende medische hulp voor sans papiers vindt in Brussel plaats!

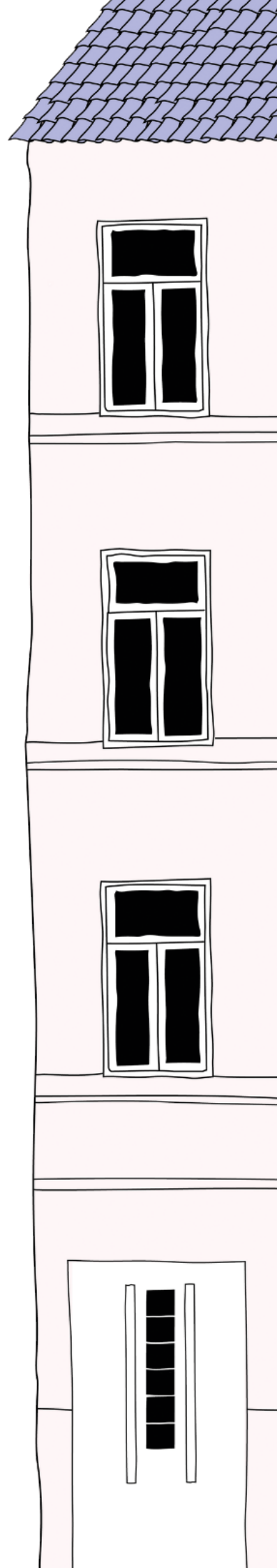
- schulden buiten proportie: Vlaanderen 3% t.o.v. Brussel 9%
- werkend en toch arm: Vlaanderen 3% t.o.v. Brussel 11%
- geen diploma middelbaar onderwijs: Vlaanderen 6% t.o.v. Brussel 12%

Zo zie je de grote verschillen en vandaar de wat andere politiek in Brussel. Het jaar dat wij met Puerto aan de Brusselse overheid de vraag zijn beginnen stellen, kwam de bestrijding van dakloosheid in het Vlaams regeerakkoord niet ter sprake, terwijl het in Brussel nummer drie was op de prioriteitenlijst. Gelukkig hebben we toen in die richting gekeken en kunnen we nu – zonder het stukje CAW-personeel dat nu elders door het CAW kan ingezet worden – op eigen stevige benen verder onze bijdrage leveren in deze strijd. Dit met één stelsel van regels en subsidies wat het voor iedereen helderder maakt en zo de (ex-)daklozen ten goede zal komen.

Dank aan jullie voor uw steun bij deze groei al die jaren, waardoor het nu volledig zelfstandige Puerto verder kan strijden tegen de armoede en thuisloosheid. Het is erg dat zoveel Brusselaars daar nog in moeten verzeilen.

Vrede en alle goeds,

Daniel Alliët, voorzitter Puerto

Naar aanleiding van de splitsing met het CAW Brussel, moet collega Sarah Ben Yakoub ons jammer genoeg verlaten. Maar we willen haar niet laten vertrekken zonder haar ervaringen en indrukken van het voorbije jaar te belichten. Sarah werkte eerder bij het mobiel crisisteam van Hermesplus — waar ze nu terug aan de slag zal gaan —, 107 précarité en Jeugdhuis Chicago. In april 2021 ging ze bij Huis van Vrede van start.

Wat waren je eerste indrukken van Huis van Vrede?

Wat me allereerst opviel, was de warme werkomgeving. Ik begon hier in een periode met zware crisismomenten wat het niet altijd makkelijk maakte om mijn plek in de organisatie te vinden. Door de hoge werkdruk van het team was er weinig tijd om mezelf goed in te werken. Niettemin vond ik het indrukwekkend hoe iedereen zorg droeg voor elkaar en elkaar bleef ondersteunen. Ik zag hoe blij de leden waren om in Puerto te zijn, hoewel ze ook van de coronamaatregelen afzagen. Dit alles creëerde sneller een vertrouwensband omdat mensen in crisis vaak zeer open en eerlijk zijn.

Puerto - Huis van Vrede heeft inderdaad onrustige tijden achter de rug: veranderingen in de buurt, afscheid van collega's, corona ... Hoe beleefde jij dit?

Door mijn vorige werkervaringen was ik zo'n woelige werkcontexten gewoon. Voor mij was het dus niet per se zo anders. Maar pas op, wat Puerto tot een intense werkplek maakt is het feit dat je jouw begeleidingen op alle levensfacetten bijstaat: zowel administratief en budgettair als psychologisch en sociaal en zowel in de bureaus als thuis én op locatie. Daarbovenop heb je ook nog eens het beheer van de gemeenschappelijke zaal.

Toen ik voor jeugdhuis Chicago werkte, legden we ons erop toe de jongeren met hun eigen buurt in contact te brengen. In Puerto kan dit onmogelijk aan de huidige werklust worden toegevoegd. Mensen opvolgen die we niet begeleiden, de buurt erbij betrekken ... dat is een job op zich. Structurele problemen, zoals gentrificatie, maakt ons werk nog moeilijker en intenser. Ik had hier graag mee aan de slag gegaan, maar jammer genoeg kunnen we dat er niet bijnemen.

In de vorige nieuwsbrief adresseerden we de moeilijkheden rond het beëindigen of overhandigen van begeleidingen. Door de splitsing heeft Puerto er nu zelf mee te maken. Hoe sta jij daar tegenover?

Op een vreemde manier zit ik in een luxepositie omdat ik de mensen niet jaar en dag ken en daardoor makkelijker kan doorverwijzen. Ik beeld me in dat dit moeilijker is als je als sociaal assistent met iemand een traject van tien jaar hebt afgelegd. Er ontstaat dan een soort van wederzijdse afhankelijkheid.

Onze leden hebben Puerto ook echt nodig als homebase. Ze hebben immers vaak geen netwerk van familie of vrienden om op terug te vallen. Daarbovenop hebben we hier vaak met multi-probleem situaties te maken wat de begeleidingen moeilijk door te verwijzen maakt. Men zal zich niet snel aan een andere organisatie vastklampen omdat die niet aan al hun noden kunnen voldoen. Puerto doet dat wel, we hechten veel belang aan het totaalplaatje.

Moest ik hier langer hebben kunnen blijven, zou ik graag meer naar andere diensten hebben toegewerkt. Het voorbije jaar heb ik daar weinig tijd voor gehad. Als je binnen een begeleiding steeds op bepaalde zaken botst, moet je buiten de hulpverleningsrelatie maar in samenspraak naar oplossingen beginnen zoeken. Het is namelijk hun leven. Ik als sociaal assistent ben vervangbaar, zoals nu ook blijkt. Daarom vind ik het belangrijk om terug te vallen op andere diensten en netwerken om zodanig continuïteit te verzekeren en mensen uiteindelijk meer autonomie te geven. Zonder te vergeten dat Puerto een thuisbasis kan zijn.

Wat waren je leukste momenten hier?

Niet zo lang geleden organiseerden we in de gemeenschappelijke zaal een Iftar. Dat was zo'n mooie, warme avond die ik zeker niet snel zal vergeten. In de dagelijkse werking vond ik de permanenties het leukste omdat je dan niet enkel met je eigen begeleidingen maar ook met anderen in contact komt. Ook de huisbezoeken hoorden bij mijn favoriete momenten omdat je mensen helpt hun huis eigen te maken. Het is voor hen niet altijd makkelijk om 'thuis' te zijn dus zorg je er mee voor dat comfort tot stand te brengen. Dat is zeer fijn.

Wat zal jij al dan niet missen?

Ik zal de leden hard missen maar door vrijwilligerswerk hoop ik dat dat niet nodig zal zijn. Met de collega's heb ik het gevoel dat ik ze nu pas echt leer kennen omdat er de tijd en ruimte is vrijgekomen om open en eerlijk te communiceren. Het neemt natuurlijk tijd om als nieuw team op elkaar afgestemd te geraken en het vertrouwen op te bouwen. Daarom vind ik het ook jammer dat ik de herstructurering zal missen want ik had graag samen met de collega's deze fijne werkplek verder mee uitgebouwd.

Wat ik niet zal missen, is de complexe registratie en zware administratieve druk! Het is nooit mijn favoriete onderdeel van het werk geweest hoewel het er natuurlijk een cruciaal onderdeel van is.

Heb je nog een boodschap of tips voor onze mensen?

Voor de leden deel ik dezelfde mening als de collega's: ze moeten vooral zichzelf blijven en met hun hart op hun tong zeggen wat ze willen zeggen. Verder hoop ik dat ze genieten van hun momenten in Puerto en dat ze lief blijven voor elkaar, zoals ze dat nu al doen.

Tot slot, waarom noemt iedereen je patéke?

Omdat ik dat woord zelf gebruik! Ik zei tegen enkele leden dat ze "toch patékes waren eh". Vervolgens riepen ze dat elke keer over het hele plein wanneer ik bij Puerto toekwam, waardoor anderen begon mee te doen. Vanaf dan was ik het patéke. Ik vind dat geweldig want het is zo'n Brussels woord. Symbolisch verbindt het ook verschillende zaken met betrekking tot Puerto: de tweetaligheid, de grootstedelijke context maar ook het volkse, huiselijke en de warmte.

Dank je voor de dit gesprek. We zullen je goedgehumte, Brusselse energie zeker missen en wensen je veel succes in de toekomst!

Puerto gaat alleen verder

Sinds Puerto bestaat is het altijd een samenwerking geweest tussen de vzw Huis van Vrede en CAW Archipel, later CAW Brussel.

De eerste geschreven samenwerkingsovereenkomst die ik in de archieven kon terugvinden, dateert van 1998. Later wordt in 2006 een ander samenwerkingsverband ondertekend in het kader van de erkenning van Huis van Vrede als dienst begeleiding aan huis door het Brussels Gewest. Zo komen de eerste middelen vrij om een voltijdse werkracht aan te werven.

Het leven in Puerto kabbelt rustig verder en bijkomende hulpverleners worden voortaan met Vlaams en/of Brussels geld betaald. Maar ook het politieke leven staat niet stil. De laatste staatshervorming en wissel in de Brusselse politiek zorgen er mede voor dat de middelen voor Huis van Vrede uitgebreid worden. Ook in Vlaanderen ontsnappen de CAW's niet aan allerlei hervormingen.

De uitbreiding van het personeelsbestand binnen Huis van Vrede, de inhoudelijke veranderingen in het CAW Brussel en de steeds complexer wordende verantwoording van de subsidies langs zowel Vlaamse als Brusselse kant, hebben beide organisaties doen besluiten dat het verderzetten van de samenwerking onder huidige vorm niet meer mogelijk is.

Deze beslissing is niet over één nacht ijs gegaan. Met directie- en bestuursleden van beide organisaties hebben we er een jaar aan gewerkt. Zo komt het dat ik een wat clichématige maar niettemin oprecht gemeente uitspraak gebruik: met pijn in het hart maar dankbaar voor wat geweest is, gaat de werking Puerto alleen verder. Nog steeds gehuisvest in de vzw Huis van Vrede, maar zonder het CAW Brussel en dit vanaf 1 juli 2022.

Mooie liedjes hebben ook een einde. Maar dat wil daarom niet zeggen dat er niet meer gezongen wordt. Het wordt gewoon een nieuw mooi lied, met een andere bezetting en evenveel warme klanken en enthousiasme. We zullen samen blijven zingen op de Varkensmarkt 23 en hopen dat u deel blijft uitmaken van ons koor!

Marie-Alice

PRET IN PUERTO

In februari organiseerden de collega's opnieuw een geslaagde filmavond. Ditmaal was de keuze gevallen op de Franse komedie *Le sens de la fête* en werd er Turkse pizza als film snack voorzien. Een welgekomen moment van ontspanning ter voorbereiding van de uitgebreide poetsdag die de week erna zou plaatsvinden. Daarbij staken zowel het team als de leden samen de handen uit de mouwen.

Onze zaal zag er piekfijn uit voor de wekelijkse maandaglunch die op geen gepaster moment terug van start kon gaan, namelijk tijdens de Week van de Vrijwilliger van Radio 2. Dat iedereen erg naar deze gemeenschappelijke eetmomenten had uitgekeken, merken we aan de vele deelnemers. Gelukkig hebben we een uitstekend kookvrijwilligersteam om alles in goede banen te leiden: nieuwelingen Mariam en Hannah en anciens Femke en Anne. Zij worden elke maandag bijgestaan door Jurgen die niet enkel de andere vrijwilligers maar ook de collega's en leden waar nodig een handje helpt. Ook enkele leden blijven tijdens de permanenties als vrijwilligers voor ons team paraat. Op haar beurt zorgt oud-collega Martine er mede voor dat in tijden van grote structurele veranderingen onze administratie op punt kan blijven. Guido voorziet dan weer de voortreffelijke vormgeving van onze nieuwsbrieven.

Na een periode van afstand houden en stilte kwamen we in de Week van de Vrijwilliger ook samen voor een leuke karaoke-avond. Het was een vaste bezoeker die met het voorstel kwam om deze avond te organiseren. Vrijwilligster Nora beet de spits af. Daarna zongen en dansten jong en oud samen op nummers van Adèle, Maitre Gims of Franse chansons uit de vorige eeuw. Een onvergetelijke avond waar vast en zeker een vervolg op komt! Het initiatief van Radio 2 bracht ons ook in contact met Daniel, een gepensioneerd bakker die ons elke eerste woensdag van de maand van zijn bakkunsten laat genieten. Dankzij de giften kunnen wij dit gratis realiseren. We werden al verwend met pannenkoeken, donuts, Brusselse en Luikse wafels. Benieuwd wat Daniel de komende maanden nog voor ons in petto heeft!

Aangestoken door al het enthousiasme organiseerden collega's tijdens de ramadan een feestelijke Iftar in de zaal. Na zonsondergang mochten meer dan dertig leden van de lekkere kookkunsten van de schoonmoeder van onze collega Marie proeven. Doordat iedereen een handje meehielp, gingen de voorbereidingen super vlot. Wanneer de groep uiteindelijk rond de uitgestrekte tafel plaats kon nemen, was het gevoel van samenhang dan ook groot.

Tot slot hebben we twee jaar na corona eindelijk terug het vooruitzicht om met onze leden op vakantie te gaan. Dit jaar gaan wij in juli voor drie dagen met onze bende naar Buret, in de buurt van Houffalize. Wij kijken er alvast naar uit en hopen dat het zonnetje met ons meekomt! Wie graag iets aan deze uitstap wil bijdragen, kan dat doen via een gift op het rekeningnummer BE07 7350 1343 2666 van Huis van Vrede vzw met vermelding 'Vakantie Puerto 2022'.

Graag danken we alle (oud-)collega's en vrijwilligers voor hun hulp. Met jullie onvermoeibare inzet hebben we er weer fijne maanden van gemaakt.

Wie graag zijn steentje bijdraagt, kan dat doen via een gift op het rekeningnummer van Huis van Vrede vzw: BE07 7350 1343 2666.

Wil je als vrijwilliger bij ons aan de slag of wil je op een andere manier bijdragen? Neem gerust contact op via secretariaat@huisvanvrede.be.

Puerto wenst u veel leesplezier!

Marie Arents, Sarah Ben Yakoub, Elodie Braeckeleer, Rosanne Claes, Geneviève De Bruyn, Edith Ferdinand, Christine Frieden, Florian Geerts, Julie Hubeny, Marie-Alice Janssens, Joy Van de Wielle en Simon Vermeersch.

Deze nieuwsbrief is een halfjaarlijkse uitgave van Huis van Vrede vzw, Varkensmarkt 23 te 1000 Brussel.
Tel: 02 455 17 95 / email: puerto@huisvanvrede.be

Dankzij Al Kopie

Onze nieuwsbrieven worden mogelijk gemaakt dankzij Al Kopie, Brusselsesteenweg 90, 1850 Grimbergen /Tel: 02 270 53 01/ email: al.kopie@telenet.be